

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7Cpr/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113224688
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Chamula
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5113224688.5

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom Mgr. Dušanom Chamulom v právnej veci žalobcu: Šubert S, s.r.o., so sídlom Kálov 353/9, Žilina, IČO: 35921323, právne zastúpeného: Advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom V. Tvrdeho 17, Žilina, proti žalovanej: J. H., nar. X.XX.XXXX, bytom N. 6, F., právne zastúpeného Mgr. Ing. Miroslav Babela, advokát so sídlom Centrum 27/32, Považská Bystrica, v konaní o zaplatenie 1.200,- Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej na účet jej právneho zástupcu Mgr. Ing. Miroslav Babela náhradu trov konania predstavujúcich náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 599,36 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Náhrada trov konania v zastavenej časti uznesením 7Cpr/5/2013-36 zo dňa 06.02.2015 sa žalovanej n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou zo dňa 21.12.2011 doručenu Rozhodcovskému súdu v Žiline, Vojtecha Tvrdeho 17, 010 01 Žilina, v znení čiastočného späťvzatia doručeného tunajšiemu súdu zo dňa 30.1.2015 (nazvaného ako zmena žaloby, obsahovo vedúceho k čiastočnému zastaveniu o sumu 5,- Eur - pozn. súdu) sa žalobca domáhal zaplatenia 1.200,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 01.12.2011 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil osobnou zodpovednosťou žalovanej za trezor na pracovisku, v ktorom dňa 9.9.2011 chýbala hotovosť 1.200,- Eur. Pri prekontrolovaní tržieb od predavačky C. žalovaná rozdielnosť stavu nenamietala, nevyslovila žiadnu pochybnosť o správnosti súčtu finančnej hotovosti, ale toto oznámila až nasledujúci deň.

Vo veci samej pred rozhodcovským súdom sa žalovaná vyjadrila písomne dňa 2. 1. 2012 tak, že namietala nedostatok právomoci rozhodcovského súdu a rozhodcovskú doložku označila za neplatnú. Pokiaľ žalobca predložil listinu pracovnej zmluvy z 5. 5. 2009, žalovaná predložila inú listinu pracovnej zmluvy z 5. 5. 2009 s iným obsahom. Listina predložená žalobcom obsahuje v ustanovení článku 6 „hmotná zodpovednosť nadobúda účinnosť dňom podpísania súpisky o prevzatí tovaru a finančných prostriedkov“, rovnaký text obsahuje aj listina, ktorú má ako pracovnú zmluvu žalovaná, ale v ustanovení čl. 15 bodu 2. Bez ohľadu na to, v ktorom článku je tento text obsiahnutý, žalovaná namietala nedostatok jeho platnosti ako dohody o hmotnej zodpovednosti pre nedostatok určitosti a zrozumiteľnosti. Keď malo dôjsť ku schodku, žalovaná nemala so žalobcom uzatvorenú platnú dohodu o hmotnej zodpovednosti. Zodpovednosť žalovanej podľa § 420 Občianskeho zákonníka žalobca nepreukázal. Pokiaľ žalobca predložil záznam z prerokovania zisteného schodku v pokladni spoločnosti N 2009/0165 so zamestnancami J. H. a I. C. zo dňa 21. 9. 2011, je len tvrdením zamestnávateľa, vyjadrenie zamestnankýň neobsahuje a ich podpisy chýbajú. Pokiaľ žalobca predložil záznam z prerokovania vzniknutého stavu N 2009/0165 zo dňa 16. 11. 2011, tento je koncipovaný ako vyjadrenie I. C., ktoré obsahuje chyby a ako dôkaz neobstojí.

Vo veci samej bol vydaný F. M., rozhodcom rozhodcovského súdu v Žiline, Vojtecha Tvrdeho 17, 010 01 Žilina, Rozhodcovský rozsudok č.k. RRS 2011/18 zo dňa 7.2.2012, ktorým bola žalovaná zaviazaná na zaplatenie 1.205,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 01.12.2011 do zaplatenia.

Rozhodcovský rozsudok č.k. RRS 2011/18 zo dňa 7.2.2012 bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 8C/42/2012 zo dňa 5.9.2012 v znení rozsudku Krajského súdu Žilina č.k. 9Co/38/2013 zo dňa 23.5.2013, obsahovo zhodne pre faktický nedostatok právomoci rozhodcovského súdu podľa § 40 ods. 1 ZoRK s prihladením na § 1 ods. 1 ZoRK v spojení s cit. ust. § 14 ZP, lebo týmto zákonom je za ďalších podmienok rozhodcovským súdom zverené rozhodovanie občiansko - právnych vecí v užšom zmysle slova, teda bez pracovno - právnych vecí.

Vo tunajšej veci samej rozhodol Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 7Cpr/5/2013 zo dňa 25.3.2015 (ďalej tiež prvý prvostupňový rozsudok) tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi 1.200,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 1.12.2011, rozhodol o nepriznaní náhrady trov konania žalovanej v zastavenej časti uznesením 7Cpr/5/2013-36 zo dňa 06.02.2015 (východiskovo čiastočné zastavenie konania už predchádzajúcim uznesením súdu - súčasná pozn. súdu) a rozhodol o náhrade trov konania žalobcu.

V dôvodoch vydaného rozsudku tunajší súd opísal dokazovanie výsluchom konateľa žalobcu, žalovanej, svedkov a listinnými dôkazmi (obdobne ako v tunajšom rozsudku - pozn. súdu). Meritórne (po oboznámení právnej úprave) súd odôvodnil rozsudok ťažiskovo tak, že zaviazal žalovanú na zaplatenie 1.200,- Eur na základe všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa cit. ust. § 179 ods. 1 ZP, s tým, že súd sa priklonil k vyhodnoteniu skutkového stavu tak, že spôsobenie škody zo strany žalovanej žalobcovi bolo preukázané, lebo toto hodnotenie zodpovedá zistenému skutkovému stavu, najmä tomu, že od trezoru bol vydaný jeden kľúč, ktorým disponovala žalovaná, pričom nebolo zistené násilné vniknutie do trezoru. Toto hodnotenie zodpovedá aj dostupnosti miestnosti s trezorom, ktorá nebola dostupná voľne, ale cez predajňu úzkym priechodom, a to iba ľuďom, o pohybe ktorých žalovaná mala vedieť. Podporne súd uznáva význam konštatovania žalobcu, že o trezore samotnom nevedel široký okruh ľudí, čo je funkčnou vedomostnou prekážkou, aby sa peňazí zmocnila osoba úplne mimo známeho skutkového deja, ktorá by nebola známa daných pomeroch. Zároveň čo sa týka významu evidovaného stavu týchto peňazí v trezore, tento bol primerane prejednaný so žalovanou po zistení chýbajúcej sumy, aj keď žalovaná záznam z 21.9.2011 nepodpísala. Napokon aj keď žalovaná sa ku samotnému skutkovému stavu v merite sporu vyjadrovala vyhýbavo, sama ťažiskovo potvrdila, že peniaze v predmete sporu chýbali a ich stratu vierohodne nevysvetlila. Letmé naznačovanie iných vysvetlení straty týchto peňazí žalovanou, hypoteticky aj keby mala mať k daným peniazom prístup iná osoba známa pomeroch, ktorej by žalovaná nedôverovala, už nezvrátilo skutkové vyhodnotenie zodpovednosti za túto stratu žalovanej, ktorá si možného prístupu iných osôb k týmto peniazom mala byť vedomá. Podľa skutkového vyhodnotenia súdu žalovanej boli fakticky vytvorené predpoklady, a to zverením kľúča od trezoru s umiestnením trezoru do miestnosti prístupnej iba s vedomím žalovanej, aby pri vhodnom využívaní týchto predpokladov žalovaná niesla zodpovednosť za stratu časti peňazí, ktorá nebola skutkovo spojená ani s nezrovnalosťou v evidovanom stave, ani so stratou celého trezoru, ani s násilným vniknutím do trezoru. Zároveň podľa názoru súdu na tieto všeobecné predpoklady vzniku škody možno prihliadnúť v občianskom súdnom konaní. Súd sa okrem týchto vzájomných súvislostí aj jednotlivo vypořiadal s hodnotením vybraných dôkazov, najmä výpovedí účastníkov a svedkov v určitom funkčnom postavení, resp. rolách.

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 7Cpr/5/2013 zo dňa 25.3.2015 bol zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co 269/2011-54 zo dňa 12.12.2011. Odvolací súd po oboznámení prvostupňového rozsudku a podaní v odvolacom konaní v odôvodnení k právnym vzťahom konkrétnych účastníkov skonštatoval, že „odvolací súd ... dospel k záveru, že preukázanie splnenia zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti pri vykonanom dokazovaní je nedostatočné“, skonštatoval všeobecné predpoklady zodpovednosti za škodu podľa zákonníka práce, ďalej najmä skonštatoval, že „z vykonaného dokazovania nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti v vznikom škody“, ... „rovnako nedostatočné bolo podľa názoru odvolacieho súdu dokazovanie vo vzťahu zavineniu žalovanej,

keď zavinenie žalovanej bolo postavené na tom základe, že žalovaná mala postavenie zodpovednej vedúcej, ktorej bol ako jedinej zverený kľúč do trezoru a ktorý bol zároveň umiestnený prístupnej iným osobám iba s vedomím žalovanej“, ... „úlohou súdu prvého stupňa bude vykonať dokazovanie v takom rozsahu, aby bolo možné podľa jeho záverov jednoznačne vyvodiť zodpovednosť žalovanej a v prípade nepreukázania predpokladov všeobecnej zodpovednosti žalovanej za škodu zo strany žalobcu voči žalovanej bude potrebné žalobu zamietnuť“.

Podľa § 213 zák. č.99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení nesk. predpisov (ďalej OSP)

1) Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 7.

2) Ak je odvolací súd toho názoru, že sa na vec vzťahuje ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzve účastníkov konania, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili.

3) Ak má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám.

4) Odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých účastníkom konania, ak ich nevykonal súd prvého stupňa, hoci mu ich účastník navrhol, alebo za podmienok ustanovených v § 205a.

5) Odvolací súd môže doplniť dokazovanie aj vykonaním ďalších dôkazov, ktoré nenavrhli účastníci konania, za podmienok uvedených v § 120 ods. 1 tretej vete alebo pri zisťovaní väd konania podľa § 212 ods. 3. Ak ide o konanie podľa § 120 ods. 2, odvolací súd vždy sám doplní dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov, aj keď to účastníci nenavrhli, ak ich nevykonal súd prvého stupňa.

6) Dokazovanie podľa odsekov 4 a 5 vykoná odvolací súd sám alebo prostredníctvom súdu prvého stupňa alebo dožiadaného súdu.

7) Ak odvolací súd vykoná dokazovanie podľa odseku 6 prostredníctvom súdu prvého stupňa, súd prvého stupňa vykoná dokazovanie podľa pokynov odvolacieho súdu. Súd prvého stupňa podľa potreby rozhodne aj podľa § 139 a 141. Ak v súvislosti s vykonávaním dokazovania je podané proti jeho uzneseniu odvolanie, vec predkladá odvolaciemu súdu až po vykonaní nariadeného dokazovania.

Podľa § 220 OSP Odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 221 ods. 1 OSP Súd rozhodnutie zruší, len ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa § 238 ods. 1 OSP Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Podľa § 226 OSP Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

V odvolacom konaní je systematicky prednostným spôsobom vybavenia odvolania podľa cit. ust. § 220 OSP rozhodnutím o zmene rozsudku, oproti čomu rozhodnutie o potvrdení alebo zrušení rozsudku sa viaže na konkrétne zákonné dôvody. Vo vzťahu k citovanej právnej úprave zrušenia rozsudku

podľa cit. ust. § 221 ods. 1 písm. h) odvolací súd nekonštatoval, ktorý z navrhnutých dôkazov by prvostupňový súd nevykonával, alebo ktorý dôkaz by mal súd vykonať mimoriadne bez návrhu, kvôli ktorému by mal byť nedostatočne zistený skutkový stav v konkrétnom rozsahu. Východiskovo odvolací súd je viazaný zisteným skutkovým stavom podľa § 213 ods. 1 OSP, zároveň prvostupňový súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 226 OSP. Prítom odvolací súd aj v závere svojho všeobecného odôvodnenia o možnostiach právneho vybavenia tejto sporovej veci počítal s tým, že žalobca mal dokazovať všeobecnú zodpovednosť žalovanej. V druhej etape prvostupňového konania mal prvostupňový súd stále zhodne vykonané dokazovanie výsluchom konateľa žalobcu, žalovanej, svedkov a listinnými dôkazmi. Na uvedenom nič nemení ani zásada dvojinstančnosti súdneho konania, ktorej miera až nepriamo vyplýva z konkrétnej právnej úpravy opravných prostriedkov v občianskom súdnom konaní. V prípade zmeny rozsudku zákon zakotvuje ako opravný prostriedok dovolanie podľa cit. ust. 238 ods. 1 OSP, nezávislé od potenciálne iných dôvodov dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Podľa názoru prvostupňového súdu taká prax odvolacieho súdu, ktorá by uprednostňovala zmenu rozsudku pred zrušením rozsudku, by viedla k pravidelnejšiemu oboznámeniu dovolacieho súdu so širším okruhom reálne uplatňovanej právnej úpravy, všeobecne v prípadoch, keď prvostupňový a odvolací súd, obidva rámcovo kvalifikované, majú rôzny právny názor, alebo skutkový názor na hodnotenie vykonaného dokazovania, čo oboje vedie k zmene rozsudku. Dovolací súd by tak už aj na základe doterajšej vyššie oboznámenej právnej úpravy nemal pôsobiť len ako súd, ktorého činnosť by bola závislá len od väd určitého konania, alebo od výnimočného pripustenia dovolania odvolacím súdom.

V konkrétnom prípade bol odvolacím súdom vyslovený právny názor príznačne priamo na pomery konkrétnych účastníkov konania vyššie citovanými formuláciami odôvodnenia jeho zrušujúceho uznesenia. Za takéhoto priebehu konania sa prvostupňový súd cítil byť viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa cit. ust. § 226 OSP, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti v vznikom škody, lebo ide o právny názor vyslovený jasne.

Sporové strany sa k veci vyjadrovali v konaní Okresného súdu Žilina č.k. 8C/42/2012 a v pokračovaní právneho postupu podľa cit. ust. § 43 ods. 1 ZoRK v prvej etape tunajšieho prvostupňového konania na pojednávaniach konaných dňa 4.3.2015 a 25.3.2015.

V druhej etape tunajšieho prvostupňového konania na pojednávaní konanom dňa 6.4.2016 žalobca v právnom zastúpení poukázal na možnosť zmeny rozsudku v rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu, čo by mu umožnilo podať dovolanie, pričom trval na skutkovom hodnotení, v zmysle ktorého žalobkyňa preukázala kauzálny vzťah medzi konaním žalovanej a spôsobenou škodou. Žalovaná v právnom zastúpení poukázala na právny názor v uznesení odvolacieho súdu, čo je dôvodom ustálenia toho, že žalobkyňa nepreukázala podmienky priznania náhrady škody. Obidve sporové strany potvrdili, že nemajú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

Súd vo veci vykonával dokazovanie výsluchom žalobkyne, konateľa žalovaného W., svedkov a listinnými dôkazmi.

V konaní Okresného súdu Žilina č.k. 8C/42/2012 na pojednávaní konanom dňa 11.6.2011 osobne vypovedala tunajšia žalovaná (s protokolárnou poznámkou súdu, že v tamomšom konaní prednostne preskúmava východiská, ktoré viedli k rozhodcovskému konaniu - súčasná pozn. súdu) tak, že podpísala pracovné zmluvy v oboch zneniach, ako boli predložené v tomto súdnom konaní, aj dodatky k nim, ale dodatky podpisovala v predajni, kde bolo viac ľudí, v podmienkach, keď si ich síce prečítala, ale významu rozhodcovskej doložky nerozumela, pričom spomínaní ďalší ľudia neboli svedkami jej podpisovania.

V konaní Okresného súdu Žilina č.k. 8C/42/2012 na pojednávaní konanom dňa 11.6.2011 osobne vypovedal konateľ žalovaného W. tak, že pracovná zmluva v rôznych zneniach zodpovedá iba určitej chybe, pôvodne asi kvôli datovaniu, u účtovníčky Marty Kubáňovej, ktorá ich vypracovala. Keď boli dané na podpis dodatky k tejto pracovnej zmluve, predajňa bola zatvorená a prítomní boli ako svedkovia zamestnanci žalovaného v r. 1/ z ČR p. I. a X., ako aj p. C. zo Slovenska. Pri takomto uzatváraní on - konateľ na nikoho netlačil a každý si mohol rozmyslieť, čo podpíše. Navyše podpisovanie týchto listín

žalobkyňa telefonicky konzultovala so svojim právnikom Branislavom Samcom. Predmetné dodatky k pracovnej zmluve vypracoval p. Chovanec (súd rozumie konateľ advokátskej kancelárie - právneho zástupcu žalovaného v r. 1/ JUDr. Chovanec - pozn. súdu), p. Y. ich vytlačila z počítača.

Na pojednávaní konanom dňa 4. 3. 2015 žalovaná osobne vypovedala (osobitne k pokladničnej knihe, resp. k skutkovému stavu - pozn. súdu), tak že potvrdila vedenie pokladničnej knihy (meritórne záznamy v riadkoch 1-10, 13-17 č.l. 31 spisu - pozn. súdu). Ďalej vypovedala, že I. vo svojom písomnom vyjadrení pre žalobcu nehovorila pravdu. V prvom rade ona - žalovaná povedala I. že tá hotovosť chýba, potom si nepamätá, aká bola postupnosť ďalej, s týmto odstupom času. Pokiaľ si pamätá, túto skutočnosť aj nadriadenému oznámila ona - žalovaná, na polícii táto skutočnosť nebola oznamovaná a ani I. nehovorila, že by to nesmela oznámiť.

Svedkyňa I. osobne vypovedala na pojednávaní konanom dňa 25. 3. 2015 tak, že doobeda jej žalovaná povedala, že jej chýbajú peniaze, približne to bolo 1.200 €. Žalovaná sa jej pýtala, či nebola peniaze meniť, ale ona - svedkyňa jej odpovedala, že nie, že do trezoru nechodí a toto mala na starosti žalovaná. Do trezoru sa vždy ukladala denná tržba. Ona - svedkyňa pracovala na pokladni vpredu, odovzdala peniaze vedúcej (žalovaná ako vedúca predajne - pozn. súdu), ktorá si ich prekontrolovala, či súhlasia s uzávierkou a dala ich do trezoru. O odovzdávaných peniazoch do pokladne sa nevystavovali potvrdenia, bola vedená pokladničná kniha. Odovzdávanie tržby prebiehalo tak, že bola denná uzávierka, tá sa vytlačí, s touto dennou uzávierkou ona - svedkyňa odovzdala tržbu, ktorá je od rána do konca zmeny. Tržbu s dennou uzávierkou prevzala žalovaná a zapísala ju do pokladničnej knihy. Keď jej bolo oznámené, že chýbajú peniaze, hovorila vedúcej, aby to oznámila majiteľovi, ale ona nechcela. Potom to žalovaná oznámila, keď ona - svedkyňa jej hovorila, že ak to neoznámim, oznámim to ona. Dozadu do miestnosti k trezoru chodili aj dcéry žalovanej. Trezor bol zamknutý, nebol na heslo, bol na kľúč, ktorý sa stále nesledoval, ale bol uložený v šuflíku stola. Od trezoru bol jeden kľúč, ktorý nebol strážený, ale bol v šuflíkoch miestnosti pri počítači. Išlo o miestnosť, ktorá bola prepojená s predajňou, predajňa bola úzka a išlo sa popri pulte. Medzi predajňou a tou miestnosťou bol pult a v ňom bol úzky priestor, cez ktorý chodili, takže nikto cudzí sa tam nedostal. V miestnosti s trezorom boli ešte zadné dvere, ale tie boli zamknuté a cez ne sa nikto nedostal. Tá miestnosť, v ktorej bol počítač a kľúče, bola kanceláriou vedúcej, ona tam pracovala s papiermi. K vedúcej tam chodievala aj ona - svedkyňa, lebo tam bol aj sklad, z ktorého dokladala tovar do predajne. Okrem nich dvoch tam chodili ešte dcéry žalovanej. Ak tam tiež chodil nejaký obchodný partner, tak vždy tam bola vedúca alebo niekto iný. Navyše ten trezor nebolo vidieť a nebolo vidieť, že sú tam uložené peniaze, o tom trezore vedela iba vedúca, ona - svedkyňa a jej dcéry, ten trezor bol v skrini. Zotrváva na svojom vyjadrení, ktoré použil žalobca (zo dňa 16.11.2011 č. I. 33 spisu - pozn. súdu), ona sa takto vyjadrovala a podpis pod tým záznamom je jej. Keď mala ona - svedkyňa zodpovednosť za predajňu (príklad z iného skutkového deja - pozn. súdu), tak zistený nedoplatok uhradila. Na opakované otázky odpovedá, že dcéry žalovanej vedeli, kde je uložený trezor, lebo sa tam zdržiavali často, niekedy niekoľko hodín, skriňa sa často otvárala a išlo sa tam pre papiere. Do tej miestnosti mali prístup aj obchodné zamestnankyne, ktoré boli v tom čase dve, ale prišli ráno, zobrali si veci a vracali sa až večer, okrem toho raz za čas ekonómka, keď si šla pre papiere, a zamestnanci z Čiech, keď prišiel majiteľ. Keď tam neboli zamestnanci, tak bola predajňa zamknutá, kľúč od nej mala ona - svedkyňa a vedúca. V predajni bol alarm, takže bola zabezpečená, alarm bol „určite“ na niekoho napojený.

Svedkyňa U. osobne vypovedala na pojednávaní konanom dňa 25. 3. 2015 tak, že v septembri 2011 jazdievala do pobočiek C., ona - svedkyňa hovorila s pani Paličkovou, ktorá všeobecne začala hovoriť o probléme. Pri odovzdávaní peňazí sa zistilo, že chýba asi 1.200 €. Na pobočkách to bolo tak, že na konci dňa sa robila uzávierka pokladne a peniaze z nej okrem limitu, ktoré si v drobných nechávala predavačka, aby mala z čoho vydávať na ďalší deň, odovzdávala vedúcej, ktorá ich skryla do trezoru. Ďalšie skutočnosti o skutkovom stave nevie, ale kľúče od trezoru boli jedny. Ďalej pokiaľ vie, kľúče od predajne boli dvojce. Za kľúče od trezoru zodpovedá vedúca, je to tak v každej pobočke. V Česku majú šesť pobočiek, teraz na Slovensku majú dve pobočky, ona - svedkyňa pracuje pre P. Šuberta v Českej republike. Na tejto pobočke boli aj iné problémy a viac ju sledovali.

Svedkyňa D. na pojednávaní konanom dňa 25. 3. 2015 osobne vypovedala tak, že vie o chýbajúcich peniazoch v roku 2011 od U. Vedomosť o tom, ako sa to stalo, nemá a pomery na pobočke nepozná.

Z listinných dôkazov súd zistil :

Medzi žalobcom ako zamestnávateľom a žalovanou ako zamestnankyňou boli podpísané dve obsahovo odlišné pracovné zmluvy zo dňa 5.5.2009 (č.l. 28, 29 spisu OS ZA 8C/42/2012, opätovne č.l. 29 tunajšieho spisu), podľa zhodného obsahu ktorých žalobkyňa pre žalovaného v pracovnom pomere vykonávala prácu vedúcej predajne a zhodne tiež obsahujú ustanovenie, podľa ktorého „hmotná zodpovednosť nadobúda účinnosť dňom podpísania súpisny o prevzatí tovaru a finančných prostriedkov“.

Pracovná zmluva žalobkyne bola zmenená dohodou o zmene pracovných podmienok zo dňa 13.10.2011 (č.l. 12 spisu OS ZA 8C/42/2012), ktorá obsahovala dohodu o hmotnej zodpovednosti podľa § 182 zákonníka práce, podľa obsahu ktorej žalovaná preberá hmotnú zodpovednosť za zverenú hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu a iné hodnoty určené na obeh alebo obrat, ktoré je povinná vyúčtovať, čím zodpovedá za vzniknutý schodok.

Pracovná zmluva žalobkyne bola tiež zmenená dohodou o zmene pracovných podmienok zo dňa 3.11.2011 (č.l. 13, 14 spisu OS ZA 8C/42/2012), vo vzťahu k zamýšľanému obsahu rozhodcovskej doložky.

Podľa záznamu z pokladničnej knihy (okrem meritórnych záznamov najmä podľa záznamu v riadkoch 11-12 č.l. 31 spisu) pri prevzatí tržby dňa 14.9.2011 bolo zistené, že chýba 1.200,- Eur v pokladničnom trezore.

Vo veci bol spísaný záznam z 21.9.2011 (č.l. 32 spisu) so žalovanou J. a svedkyňou I. ako zamestnankyňami, ktorý tieto odmietli podpísať, za účasti konateľa žalobcu W., svedkyne U. a ďalšej osoby, v obsahu ktorého bola konštatovaná chýbajúca suma „1.205,-“ Eur a bola konštatovaná zodpovednosť 2 hmotne zodpovedných osôb žalovanej J. a I. Dňa 16.11.2011 bol vo veci spísaný záznam s I. pre právne zastúpeného žalobcu, z ktorého žalobca skutkovo vychádzal.

V okolnostiach sporu (prílohou obálka č.l. 39 spisu) žalobca doložil priemerný príjem žalovanej v mesiacoch 7,8,9/2011 vo výške 616,30 Eur a vyplatenie čistej mzdy žalovanej vo výške 498,96 v období 11/2011, v súvislosti s predpokladmi uplatnenia hmotnej zodpovednosti zamestnanca.

Podľa § 179 zák. č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov (ďalej tiež ZP)

1) Zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185.

2) Zamestnanec zodpovedá aj za škodu, ktorú spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

Súd zamietol žalobu, lebo sa cíti byť viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi porušením povinností v vznikom škody v tomto prípade. Všeobecnými právnymi predpokladmi zodpovednosti za škodu podľa cit. ust. § 179 ods. 1 ZP sú: vznik škody pri plnení pracovných úloh alebo v súvislosti s nimi, protiprávny úkon alebo porušenie povinností pri plnení pracovných úloh alebo v súvislosti s nimi, zavinenie zamestnanca, príčinná súvislosť medzi porušením povinností v vznikom škody. Neboli splnené právne predpoklady podľa § 182 ZO - uzatvorenie dohody o hmotnej zodpovednosti, ktorej síce zodpovedali formulácie pracovnej zmluvy žalovanej u žalobcu, ale nebola pri jej uzatvorení vykonaná inventarizácia podľa § 184 ZP. Obdobne podľa právneho vyhodnotenia súdu neboli splnené právne predpoklady podľa § 185 ZO - strata nástrojov, ochranných pracovných prostriedkov a iných podobných predmetov, zverených na základe písomného potvrdenia, lebo ich povaha nezodpovedajú peniaze podľa tunajšieho skutkového stavu. Zo všeobecných právnych predpokladov zodpovednosti za škodu podľa Zákonníka práce bol zistený vznik škody pri plnení pracovných úloh alebo v súvislosti s nimi, lebo chýbali peniaze pri výkone činnosti vedúcej predajne, podľa názoru prvostupňového súdu bolo zistené aj porušenie povinností pri plnení pracovných úloh alebo v súvislosti s nimi a zavinenie zamestnanca, lebo to zodpovedalo právnemu vyhodnoteniu skutkového

stavu, v zmysle ktorého žalobca ako zamestnávateľ vytvoril žalovanej predpoklady na riadne plnenie jej pracovných úloh, a to zverením trezoru, ktorý bolo možné umiestniť samotnou žalovanou, ako aj zverením kľúča od tohto trezoru žalovanej. Strata časti peňazí nebola skutkovo spojená s námietkami voči východiskovo evidovanému stavu, ani so stratou celého trezoru, ani s násilným vniknutím do trezoru. Lenže prvostupňový súd sa cíti byť viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti v vznikom škody.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaná bola plne úspešná voči žalobcovi, keď súd žalobu zamietol. Priznaná náhrada trov konania zodpovedá náhrade trov právneho zastúpenia.

Súd priznal žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia ako odmenu advokáta podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej „vyhl.“), a to pri základe sporu 1.200,- Eur jednotlivo vo výške 61,41 Eur. K odmene súd priznal advokátovi náhradu tzv. režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky, za úkon v r. 2013 ... 8,04 Eur, za úkony v r. 2015 ... 8,39 Eur.

Súd priznal odmenu advokáta s paušálom za hlavné úkony právnej služby podľa § 13a ods. 1 vyhlášky nasledovne :

- prevzatie a príprava zastúpenia primerane v r. 2013 ... 61,41 + 7,81 Eur,
- účasť na pojednávaní 12.1.2015 ... 1/4 odmeny podľa § 13a ods. 4 druhá veta vyhl. 15,35 + 8,39 Eur,
- účasť na pojednávaní 4.3.2015 ... 61,41 + 8,39 Eur,
- účasť na pojednávaní 25.3.2015 ... 61,41 + 8,39 Eur,
- odvolanie zo dňa 25.9.2015 ... 61,41 + 8,39 Eur
- účasť na pojednávaní 6.4.2016 ... 61,41 + 8,58 Eur,

odmena s RP ... 372,35 Eur.

Ako hotové výdavky k účasti na pojednávaniach mimo sídla advokátskej kancelárie súd priznal náhradu cestovného vo výške cestovného verejným dopravným prostriedkom, a to podľa internetového zdroja cp.sk cesta jedným smerom 1,85 Eur , t.j. priznanie jednotlivo aj späť vo výške 3,70 Eur. Súd tieto priznal za účasť na odročenom termíne pojednávania dňa 12.1.2015, na termínoch pojednávania 4.3.2015, 25.3.2015 aj 18.4.2016, spolu cestovné náhrady 14,80 Eur.

Ako náhradu za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky k účasti na pojednávaniach mimo sídla advokátskej kancelárie 12.1.2015, 4.3.2015, 25.3.2015 aj 18.4.2016, primerane vždy v rozsahu 2 začatých polhodín, základom za polhodinu v r. 2015 ... 13,98 Eur (13,98 x 2 x 3 prípady = 83,88), základom za polhodinu v r. 2016 ... 14,30 Eur (14,30 x 2 = 28,60), spolu 112,48 Eur.

K medzisúčtu (dosiaľ 499,43) súd priznal advokátovi 20 % DPH (x 0,2) vo výške 99,93 Eur.

Priznaná náhrada trov konania žalovaného v r. 1/ predstavuje náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 599,36 Eur.

Na rozdiel od uplatnenej náhrady trov konania pri jej vyčíslení, túto súd nepriznal v časti cestovného (t.j. inak bola vyčíslená podľa zákona o cestovných náhradách zo vzdialenosti Považská Bystrica - Žilina a späť, $31 \times 2 = 62$ km, podobe uplatnenej sadzby základnej náhrady podľa opatrenia č. 632/2008 Z. z. 0,183 Eur x km a náhrady za spotrebované pohonné hmoty), napriek vykázanej dochádzke motorovým vozidlom. Podľa názoru súdu ani ustanovenie § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. O odmenách a náhradách advokátov, v znení: Na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak, aj keď obsahuje odkaz na zák. č. 283/2002 Z.z. O cestovných náhradách, (ktorého ďalším vykonávacím právnym predpisom je opatrenie MPSVaR SR č. 632/2008 Z.z.), nie je dôvodom na vylúčenie advokátov z pôsobnosti Vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z.z. ako osoby zúčastnenej na konaní. Táto vyhláška č. 543/2005 Z.z. je vykonávacím právnym predpisom ako občianskeho súdneho poriadku, tak aj zák. č. 301/2005 Trestného poriadku. Právny pojem „osoba zúčastnená na konaní“ je súčasťou názvu II. Hlavy, § 11 - 54 Trestného poriadku, statusovo najbližšie včítane ustanovení o obhajcovi v trestnom konaní podľa § 36 a nasl. Trestného poriadku. Napokon podľa ust. § 73 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z. Osobe zúčastnenej na konaní sa hradia skutočné, účelné a hospodárne vynaložené výdavky cestovného verejným hromadným dopravným prostriedkom. Ak použila osoba zúčastnená na konaní vlastné motorové vozidlo, hradí sa jej cestovné ako pri ceste hromadným dopravným prostriedkom okrem prípadov podľa § 74, resp. podľa ust. § 74 vyhl. č. 543/2005 Z.z. Ak okolnosti prípadu vyžadujú, aby cesta bola vykonaná inak ako verejným hromadným dopravným

prostriedkom, poskytne sa osobe zúčastnenej na konaní pri ceste náhrada podľa osobitných predpisov (odkaz na zák. č. 283/2002 Z.z. O cestovných náhradách). Podľa týchto predpisov sa poskytuje stravné a preukázané výdavky na ubytovanie. Tu okolnosti nevyžadovali opak podľa ust. § 74 Vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z.z., lebo ide o lokality v primerane nízkej cestovnej vzdialenosti účastníkov konania, navyše za veľmi dobrej dopravnej dostupnosti na hlavnom železničnom ťahu v krajine s častým výskytom spojov. Na rozdiel od uplatnenej náhrady trov konania túto súd nepriznal osobitne ani za celú odmenu spojenú s účasťou na pojednávaní konanom dňa 12.1.2015, lebo každopádne išlo o odročené pojednávanie bez otvorenia, iba s informatívnymi prednesmi. Pričom pre účely samotného priznania náhrad prevažné zavinenie za odročenie pojednávania súd konštatuje na opačnej sporovej strane, ktorá zverením právnej veci rozhodcovskému súdu vytvorila podmienky tejto prekážky, keď toho času nebol rozhodcovským súdom poskytnutý spis.

Za konanie pred rozhodcom už bola vybranej sporovej strane priznaná náhrada trov konania podľa zásady úspechu vo veci, a to rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 9Co/38/2013 zo dňa 23.5.2013 v časti, v ktorej bol zmenený rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 8C/42/2012 zo dňa 5.9.2012, ktorým bola priznaná náhrada trov konania súčasnej sporovej strane žalovanej. V pokračujúcom súdnom konaní pod tunajšou sp. zn. 7Cpr 5/2013, príznačne nezávislom konania pred rozhodcom, aj pred súdom v konaní 8C 42/2012, sa súd priklonil aj k priznaniu odmeny za prevzatie a prípravu zastúpenia primerane v r. 2013.

Žalobca je povinný podľa § 149 ods. 1 O.s.p. nahradiť žalovanej náhradu trov konania na účet jej advokáta Mgr. Ing. Miroslav Babela, ktorý vo vyčíslení z 7.4.2016 uvádza bankové spojenie IBAN: SK45 7500 0000 0040 0583 2680.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j., ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak:

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak,

aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. v platnom znení).